Dibuix artístic

Anàlisi cromàtica

Solucions · 25 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2026 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B.

L'estudiant ha de fer una anàlisi cromàtica de la **imatge 2.**

IDEES CLAU

La imatge té prou elements visuals coneguts per l'estudiant, perquè pugui suggerir diverses anàlisis. Si s'argumenten de manera coherent, totes elles poden ser vàlides.

Ressaltem:

Tarda blava (títol original: *Soir bleu*), pintada per Edward Hopper el 1914 després del seu viatge a París, és una obra de gran format (91,4 × 182,9 cm), que representa una escena nocturna en una terrassa de cafè, amb figures alienades com un pallasso blanc, una prostituta i clients burgesos. Cromàticament, l'obra es caracteritza per una paleta dominada pel blau, que no només dona nom a la pintura, sinó que serveix com a vehicle principal per transmetre temes de melancolia, aïllament i alienació urbana. Aquesta elecció cromàtica reflecteix influències europees (com Matisse o Picasso) però anuncia l'estil realista americà de Hopper, en què el color és estratègic per guiar l'atenció i evocar emocions.

- El color blau profund i fred impregna el fons, que representa un cel nocturn o una tenda, i crea una atmosfera de fredor emocional. Aquest blau variant —des de tons intensos fins a blaus més clars i grisos— simbolitza la solitud i la distància, i evoca el vespre blau del títol. Aquest ús monocromàtic del blau recorda el període blau de Picasso, però Hopper l'empra per contrastar amb elements més càlids i destacar-ne l'alienació.

- Contrastos amb blancs i grisos**:** les figures principals, com el pallasso central vestit de blanc lluminós amb maquillatge exagerat, destaquen contra el blau dominant, i crea un efecte de siluetes aïllades. El blanc simbolitza vulnerabilitat i màscara social, mentre que els grisos neutres en les robes dels clients afegeixen un to de monotonia urbana i existencial. Aquests contrastos tonals (clarobscur) dirigeixen l'atenció cap al centre, on el pallasso sembla flotar en un buit emocional.

- Accents càlids i secundaris: Hopper introdueix tocs subtils de vermell (en llavis de la prostituta o detalls mínims), groc (en llums artificials o cigarrets) i marró terrós (en elements de fusta o terra). Aquests colors càlids són estratègics: el vermell, per analogia dels colors, evoca passió reprimida o perill, mentre que el groc suggereix il·luminació artificial, la qual cosa reforça la sensació d'artificialitat de l'escena. No obstant això, aquests accents són menors i ofegats pel blau, la qual cosa evita qualsevol sensació de vitalitat i subratlla la melancolia.

- Simbolisme i efectes cromàtics: la paleta de colors és intencionalment limitada i freda, i reflecteix la transició de Hopper des d'influències franceses fins a una

exploració de la psique humana. El blau dominant evoca depressió i introspecció, similar a la manera com Hopper utilitza la llum i l'ombra en obres posteriors, com *Nighthawks*. Els contrastos cromàtics creen una tensió visual: el blanc fred del pallasso contra el blau nocturn simbolitza l'aïllament enmig de la multitud, mentre que els accents càlids poden insinuar relacions humanes frustrades. Aquesta elecció cromàtica també expressa una crítica a la societat moderna: el blau unificador uneix les figures visualment, però els tons freds emfasitzen la seva desconnexió emocional.

L'anàlisi cromàtica de *Tarda blava* revela una paleta estratègica en què el blau fred domina per evocar melancolia, amb contrastos que destaquen l'alienació. Aquesta obra marca un punt d'inflexió en la carrera de Hopper, en què el color no és decoratiu sinó psicològic.

Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne o les derivades de visites a exposicions, relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals.

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.

2. PAU 2025 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1

(2 punts)

Opció A

L'estudiant ha de fer una anàlisi dels elements graficoplàstics i cromàtics de la imatge 1.

La imatge 1 està dividida en dos plans. El primer pla mostra la cambrera al centre, de cara a l'espectador, amb un conjunt d'objectes al seu voltant (ampolles, flors, fruita) i al fons trobem un mirall que reflecteix la cambrera d'esquena, l'interior del bar i al públic.

1. Manet juga amb la perspectiva i la il·lusió òptica, ja que el reflex del mirall no concorda del tot amb la disposició dels elements del primer pla.
2. La cambrera és el punt central que estructura la composició, la barra i la disposició dels objectes creen estabilitat i organització. Les columnes i les figures humanes accentuen la profunditat.
3. Els objectes al bar (ampolles, copes) tenen formes simples i clares, que contrasten amb les siluetes més difuses i dinàmiques de la reflexió. Els detalls acurats (reflexos, textures i llum) ofereixen una representació rica, quasi fotogràfica, de l'interior del bar.
4. Les textures són suggerides a través de pinzellades subtils i difuminades.
5. En la paleta de colors apareixen games matisades de blancs i negres. La camisa blanca de la cambrera contrasta amb el fons i els vestits foscos del públic.

   En la pintura també veiem tocs de colors vius, com el vermell i taronja d'algunes ampolles i la fruita, el verd i el blau en alguns detalls de l'ambient i, l'or i el groc en els reflexos que afegeixen una sensació de luxe.
6. Manet utilitza contrastos suaus entre llum i foscor, i entre colors càlids i freds (taronges i vermells càlids en objectes, en contraposició amb els blaus i grisos del fons).

L'ús del mirall distorsiona les expectatives visuals i genera una certa inquietud. Ens fa qüestionar la posició real de la cambrera. Tot i l'ambient bulliciós del bar, la cambrera transmet una sensació de solitud, accentuada pels colors freds i la seva expressió neutra.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne o les derivades de visites a exposicions, relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals.

3. PAU 2023 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1

(2 punts)

OPCIÓ A.

L'estudiant ha de fer una anàlisi cromàtica de la **imatge 1**.

IDEES CLAU:

Imatge 1

L'obra és de gran format resolta amb dissonància respecte a la realitat tant en el color com en la forma. L'autor utilitza, sobretot, colors primaris arbitraris. La importància del color obliga la forma a ser més expressiva que no pas fidel a la realitat. El formalisme de les figures i la natura n'emfatitza el caràcter decoratiu. El quadre representa amb colors purs tres dones ballant enmig de plantes exòtiques i animals candorosos. Resolt amb una gran sensació d'espontaneïtat.

La danse té la paleta de colors primaris (vermell, blau i groc) saturats amb contrapunts de verd. La pintura és intuïtiva i dinàmica, feta de forts contrastos. L'obra s'estructura en dues franges horitzontals (blava i groga) que actuen com a fons. Al damunt es disposen de manera sinuosa i entrellaçada la natura, les figures humanes i els animals. Les figures resulten planes, sense volum, estan retallades pel fort contrast del color i per les línies de contorn negre. El ritme s'accentua per les pinzellades llargues i corbes a l'interior de figures humanes i arbres. La composició i l'ordre queden solapats per l'expressió. El dibuix s'exagera per transmetre l'emotivitat del pintor.

Derain pertany al grup de pintors fauvistes, junt amb Vlaminck, Matisse i altres. Aquesta obra és representativa d'aquest estil pictòric associat a una expressió salvatge del color, els colors són plans i són l'element gràfic important i dominant al qual el dibuix s'adapta. El color, pels fauvistes, podia assumir el registre complet de les qualitats pictòriques. El paisatge i la sensualitat com a temes recurrents.

El quadre és de caire exòtic i pertany a una tradició pictòrica d'escenes primitives de l'imaginari en l'art europeu on es presenten imatges sexualitzades de dones no europees.

El fauvisme, en la seva contundent interpretació cromàtica de la realitat, va tenir gran influència en el disseny gràfic, l'escenografia i la moda tèxtil de l'època.

Es valoren les respostes que facin referència a possibles influències d'altres autors i èpoques (Ingres, Delacroix, Fortuny, pintors impressionistes, postimpressionistes, fauvistes, expressionistes...). Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne, com ara visites a exposicions, relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals.

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.

4. PAU 2023 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B.

La persona que s'examina haurà de fer una anàlisi cromàtica de la imatge 2, en un màxim de deu línies.

IDEES CLAU

Aquesta obra es compon d'un retrat policrom sobre un fons fosc monocrom. Una anàlisi cromàtica evidencia una paleta àmplia i policroma amb la presència puntual i concentrada dels colors primaris (groc, vermell i blau), alguns colors complementaris (lila i taronja) i un domini de colors terciaris amb diferents gammes de marró i matisos variats de blancs. Les temperatures cromàtiques són tendencialment baixes (gammes de colors càlids) en tota l'obra. Absència de colors purs i de colors brillants i poca presència de colors altament saturats.

Hi ha un fort contrast entre clars i obscurs, sobretot entre la figura i el fons, però també en la mateixa figura els contrastos són accentuats i de diferents valors tonals. Hi ha analogia cromàtica, sobretot entre la gamma de colors càlids i amb graus de saturació tendencialment baixos en tota l'obra.

El fons tendeix a negre profund, però amb matisos càlids.

El rostre i el vestit estan treballats amb transparències, és a dir, colors més foscos o més clars superposats a una base cromàtica de valor invers.

Tant la tipologia de colors emprats com la manera d'aplicar-los se situa dins d'una tendència clarament expressionista; és a dir, l'ús del llenguatge pictòric per transmetre un estat anímic.

L'aplicació del color amb pinzellades superposades distorsionen una base probablement més figurativa. L'execució de les pinzellades és dura, n'evidencien la direcció i l'impacte sobre la tela i marquen sovint un degradat cromàtic que va del clar al fosc.

(En tractar-se d'un autoretrat, ens permetria fer una interpretació de la intencionalitat creativa, que no forma part del que es demana en l'enunciat.)

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

---

5. PAU 2023 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B.

L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica i lumínica de la imatge 2.

Els colors d'aquesta imatge són de la gama freda i amb tonalitats molt similars, tan és així, que en un primer moment podria semblar una pintura monocroma. Els colors dominants són els blaus i el verds, amb alguna superfície lleugerament més càlida que tendeix cap al marró, i alguna lleugera indicació amb quasi blanc tot i que degut a l'alt grau de neutralització tonal, tots tendeixen al gris. A la imatge, degut a la fotografia o a la impressió, també s'hi pot arribar a detectar algun altre to molt tènue, si se'n fa referència, es pot valorar positivament.

Referent a la lluminositat cal destacar la llum difosa que proporciona la boira i que crea una sensació borrosa a tota la imatge sense contrast excessius Això contrasta amb l'arbre situat al primer pla del quadre, que està a contrallum i apareix més retallat a la nostra vista. Les superfícies cromàtiques no estan retallades i el transit de l'una a l'altra és per degradació i per difusió dels perfils.

Tant per l'efecte de la lluminositat tènue, com per l'aplicació dels colors, la imatge mostra una gradació cromàtica de fosc (primers termes) a clar (darrers termes) demostrant una aplicació del color per obtenir l'efecte de llunyania. Un sistema de representació de la llunyania que ja s'origina al renaixement i que Leonardo da Vinci va definir al seu Tractat de la Pintura com "l'aire gros"

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

---

6. PAU 2022 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B

IDEES CLAU

> Aquesta obra està composta de dues parts que es presenten juntes: una imatge fotogràfica i una imatge d'una instal·lació de llum fluorescent. Una anàlisi cromàtica evidencia una paleta reduïda, de tendència monocroma, i una absència total de colors complementaris; temperatures cromàtiques altes (gamma de colors freds) en tota l'obra; diversos valors de blanc (llum i glaç); contrastos forts entre clars i foscos en la meitat superior; analogia cromàtica en la part inferior amb diversos graus de saturació i amb colors molt propers i de valors tonals diferents; presència preponderant de color primari (blau) i una presència subtil de color secundari (lila), i una escala de grisos amb una elevada gamma de valors des d'un blanc pur a un negre profund.
>
> Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.
>
> Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

---

7. PAU 2021 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1

(2 punts)

OPCIÓ A

L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica de la imatge 1.

IDEES CLAU:

Natura morta de caràcter amable i vital resolta amb un estil molt identificable. La representació de la corporeïtat és accentuada. L'autor utilitza proporcions diferents de les habituals o reals tant referides als objectes individuals com a la relació entre ells i l'espai, tot dins d'una unitat de tractament del color. La superfície del color està treballada de manera homogènia utilitzant les degradacions de valor per expressar el volum, però no pas per expressar la profunditat dels objectes o la perspectiva de l'espai, que s'expressa més pel dibuix que no pas pel color tal com ho podem veure en la perspectiva frontal de l'habitació, la mesura de la figura humana i el paisatge del fons. El color de cada objecte està difuminat acuradament. El traç i el gest són poc visibles. Les pinzellades estan tancades dins dels límits de cada forma, aquest tret li permet definir més contundentment els diferents elements. Cada element de la composició està definit de forma rotunda amb un color propi.

Podríem suggerir que Botero treballa d'una manera més tàctil que visual. Els objectes arrodonits, desmesurats i sensuals indiquen un major plaer tàctil.

Es valoren les respostes que facin referència a possibles influències d'altres autors i èpoques (Quattrocento italià, els bodegons holandesos, Velázquez, Goya, Durero, els muralistes mexicans...).

Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne, com ara visites a exposicions, relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals. I en el cas de les pintures de Botero, les relacions amb escultures del mateix autor l'espai urbà que l'estudiant conegui. (exemple*: El cavall* de Aeroport Barcelona-El Prat, Terminal 2. *El gat* de la Rambla del Raval).

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.

8. PAU 2021 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B.

L'estudiant ha de fer una anàlisi cromàtica de la imatge 2 en un màxim de deu línies.

Aquesta imatge presenta una gran varietat de colors plans, la majoria d'ells molt saturats. És evident el contrast cromàtic entre colors primaris —groc, magenta i cian—, així com amb els secundaris —Verd, violeta i taronja—. També és significatiu els valors que aporta el negre, ja que marca els contorns de moltes formes, i alhora crea espais d'ombra i foscor. Per la seva part, el blanc juntament amb els grocs, aporten les zones de més lluminositat de l'obra, i en el cas concret del blanc coincideixen amb les que sobresurten més de la perspectiva que es presenta en la composició. Per la gamma cromàtica i per la seva aplicació, es pot dir que l'ús del color és estrident i té certa agressivitat, així com que en el seu conjunt denota una artificialitat propera a la que es troba en els còmics futuristes.

Es valora l'ús de la terminologia adequada.

Es valora la qualitat de les argumentacions.

---

9. PAU 2020 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B. L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica de la imatge 2, en un màxim de deu línies.

IDEES CLAU

Pintura a l'oli on s'interpreta una escena del Gènesi: "La Creació". És una obra, que, tot remarcant les formes, subratlla l'ús del color per tal de conferir-li més força expressiva. L'organització cromàtica podria evocar-nos referències a l'estètica medieval (tapís de la Creació de la catedral de Girona, llibres il·luminats, etc.) i als còmics contemporanis.

Genèricament, l'organització cromàtica s'estructura amb un fons amb cinc franges, inferior de color rosa, tres franges blaves que es degraden en funció de l'efecte d'allunyament i la franja blau fosc superior. Dos cercles blancs-grocs corresponents al sol i al creador ajuden a tancar l'escena. A la meitat inferior de l'escena els tons blaus i blancs estan animats per significatius detalls cromàtics verds, vermells, grocs i blaus intensos. Els blancs en general serveixen per

establir els lligams comunicatius entre els diferents personatges i animals. Les bafarades fan aquesta funció de manera encara més clara. El cromatisme dels animals, vitals i alegres, per posició, mida i gradacions, dinamitzen la composició.

Ressaltem:

1. La utilització simbòlica del color amb l'exemple de l'arc de sant Matí representat amb l'ordre dels colors que no es corresponen amb la realitat i que alhora són els colors identificatius del moviment LGTBI del qual l'autor n'era defensor.

Eva, animals, plantes, el pas del temps, fenòmens atmosfèrics, estan executats de manera sorprenent i expressiva generen una composició de gran potència visual. L'obra està iconogràficament resolta de manera simbòlica i ingènua. Les figures estan delimitades per àrees de colors plans i degradats. L'obra valora tots els elements amb un alt grau de detall i atorga a tota la superfície pictòrica un interès cromàtic.

2. El tractament degradat del color de les figures que insinuen el volum i els colors retallats del color respecte al fons, llevat de la separació dia-nit.

Adam i Eva (de color verd i de color taronja respectivament) dominen l'escena.

3. El tractament cromàtic del color és molt elaborat i deslligat de la representació mimètica. La tela mostra un estimulant accent narratiu influenciat pel teatre; hi són presents dualitats com: realitat i ficció, protagonista i antagonista… Els elements estan pintats amb una acurada gradació tonal amb la voluntat d'establir una comunicació sensorial, festiva i eròtica. Representen un món dinàmic, permissiu i ideal.

Els personatges parlen amb bafarades blanques, que vinculen els uns amb els altres com si parlessin entre ells.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Es valoren les interpretacions personals derivades d'experiències pròpies o del coneixement d'altres obres d'art relacionades.

demostri una comprensió de l'estructura compositiva de la imatge.

Opció B. L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica de la **imatge 2**, en un màxim de deu línies.

IDEES CLAU

Pintura a l'oli on s'interpreta cromàticament la realitat, a mig camí entre el realisme i l'abstracció geomètrica. El personatge i el seu entorn apareixen com elements anònims on l'arquitectura de plans acolorits esdevé el veritable tema. Un eix diagonal de plans negres, grisos i blancs jerarquitza l'escena. Simultàniament s'hi juxtaposen múltiples plans amb variacions tonals d'ocres, rosats, blaus, vermells i verds. Les superfícies uniformes bàsicament són les taques planes negres, la resta l'ocupen plans triangulars, trapezoïdals, rectangulars de colors degradats, moltes vegades tendint cap el to més clar o fins i tot el blanc, que és un recurs recorrent en el cubisme.

Albert Gleizes utilitza el clarobscur tant per definir el volum com per crear ritmes abstractes. Els plans contrastats ofereixen jocs de llums i ombres conferint vitalitat al quadre. La pinzellada ombreja els diferents plans i el disseny retallat de les formes remet al *collage*.

La integració del dibuix amb la pintura trenca la idea de figura sobre un fons. Els intervals cromàtics s'entrellacen i dissolen els elements principals creant una estructura continuada i homogènia. L'autor dona a tota la superfície pictòrica el mateix rang cromàtic excepte a les cantonades del quadre, menys saturades de color i menys fragmentades. Tot i la riquesa cromàtica s'obté una harmonia de color ambiental. El dibuix estructura les superfícies de color. La línia crea una estructura semblant a una armadura dins la qual l'autor pot usar el color atenent a criteris compositius i estètics no necessàriament mimètics. S'hi combinen plans paral·lels, formes anguloses i formes orgàniques sovint delimitades pel traç negre.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

11. PAU 2018 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Opció A. L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica de la **imatge 1,** en un màxim de deu línies.

A la pintura hi ha un clar predomini de colors freds i poc saturats. Domina la gamma de blaus i de colors neutres o grisos. Hi ha un contrast quantitatiu i qualitatiu provocat per la línia vermella que talla la meitat de la pintura. És quantitatiu per la proporció que ocupa a l'espai respecte els blaus i els grisos, i qualitatiu perquè el vermell és saturat i la resta de colors són neutralitzats. Contrats cromàtics entre càlids (taronja, groc, vermell, ocre) i freds (blau). Si detecten altres contrastos similars, però de menys intensitat que vénen donats per la pancarta del fons i les figures humanes. Un altre aspecte important és la relació del color marró de la tela amb els colors de la pintura, ja que aporta un contrast de colors càlids i freds. Les línies blanques que tallen la composició, també són un element cromàtic destacat, ja que estan aplicades de forma plana i sense matisos.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

Es valoraran les interpretacions personals derivades d'experiències pròpies o del coneixement d'altres obres d'art relacionades.

12. PAU 2017 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Consideracions generals:
Cal tenir en compte que no hi ha una resposta única, per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

OPCIÓ A. L'estudiant ha d'analitzar cromàticament la **imatge 1**

IDEES CLAU:
Imatge 1

Es tracta d'una fotografia documental diürna d'un exterior. És una llum natural freda, homogènia i difusa que matisa el color. A la meitat esquerra de la imatge és on apareixen els colors més saturats i lluminosos: vermells, blaus, taronges i violats[1]. A la part dreta s'hi col·loquen els degradats d'una gama d'ocres. En aquesta àrea observem una certa fusió cromàtica entre la figura (gos) i el fons (terra). A la part superior, una franja inclinada d'un verd clar intens uneix el pla horitzontal amb el pla de fons, al seu damunt uns rítmics pneumàtics negres, amb marques diluïdes blanques i granes, dinamitzen la relació amb el fons. El fons és gris, de colors difosos, tacat per unes puntuals pinzellades verdes i blanques. El pla del terra es d'un marró que es degrada amb la llunyania, aclarint-se i accentuant la profunditat. Un efecte de allunyament que ve aconseguit també pel degradat de la textura.

En el primer pla hi coincideixen el colors més vius i el personatge principal. Els colors d'aquest pla prenen un gran valor connotatiu que ens remet a una concepció cultural del color que aprecia els colors vius, clars i alegres. Aquest contrast cromàtic entre el primer pla i el fons dona profunditat espacial a la imatge.

La imatge mostra un context rural, apartat, possiblement deprimit socialment, que testimonia els valors de la infància. Amb la tendresa de la gestualitat del nen s'hi combinen unes tonalitats atmosfèriques bromoses simultàniament contrastades per una natura exuberant i per uns objectes plàstics industrials (cadires i botes) emotivament vibrants.

Molt destacable la capacitat expressiva del color que aconsegueix la fotografia de Sara Naomki Lewkowicz.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions vinculades a l'anàlisi cromàtica.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

[1] Els correctors tindran en compte que la reproducció de l'obra en el quadern d'examen no reflecteix amb exactitud els colors de l'obra original.

13. PAU 2017 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Opció A. L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica de la **imatge 1,** en un màxim de deu línies.
En aquesta pintura trobem diferents contrastos cromàtics, on destaca la utilització de colors plans —com és el blau del fons i el marró de la barra diagonal— contraposats amb els colors matisats dels dos lloros. Aquest contrast és també de lluminositat entre el clar del fons i la barra i amb menys grau també amb els lloros. El predomini de colors freds —del blau esmentat i del plomatge verd— contrasta de manera quantitativa amb el groc càlid dels caps dels animals, i amb els vermells i morats dels becs i de les plomes. També trobem contrastos de colors complementaris: el blau del fons contrasta amb el taronja de les plomes del cap; en el plomatge el verd contrasta amb el vermell/magenta; i el groc contrasta amb el morat del bec, tots aquests contrastos són també de tipus quantitatiu. La llum de l'escena és uniforme i artificial, fet que provoca que les gammes cromàtiques siguin més aviat saturades i poc naturalistes.
Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.
Es valoraran les interpretacions personals derivades d'experiències pròpies o del coneixement d'altres obres d'art relacionades.

14. PAU 2017 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Opció A. L'estudiant ha de fer una anàlisi compositiva i cromàtica de la **imatge 1**, en un màxim de deu línies.

El format de la fotografia és horitzontal, tot i que es tracta d'una composició tancada i dinàmica. L'element principal, un hexàgon irregular (o bé un octàgon, segons com es miri), està desplaçat cap a la dreta i situat en un camp negre uniforme. Destaca la diagonal central, en forma de triangle invertit, que dibuixa la llum. El conjunt dona una sensació d'ingravidesa.

El més destacable pel que fa al color és el contrast de valors entre el blanc i el negre, la simplicitat i el domini del negre uniforme sobre el qual ressalta el blanc i el degradat del feix de llum de blanc cap a negre. Cromàticament la fotografia està dominada pel negre blavós del fons. A les zones més il·luminades apareix el blau en claredat, però també hi destaca el blanc saturat del punt de llum més àlgid. Es pot dir que els colors són principalment freds i que les úniques tonalitats càlides provenen dels finestrals; s'hi endevina un groc molt matisat. És una composició de colors plans, amb el contrapunt del degradat del feix de llum.

S'ha de valorar l'ús de la terminologia adequada.

S'ha de valorar la qualitat de les argumentacions.

15. PAU 2016 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B. L'estudiant haurà d'estudiar en un màxim de 10 línies les característiques cromàtiques de la **imatge 2**.

IDEES CLAU:

La **imatge 2** destaca pel contrast, la saturació i la intensitat cromàtica. En aquesta obra l'artista utilitza els tres colors primaris més el blanc i el negre, aquest en proporció molt reduïda, així com alguns colors secundaris com el verd i el taronja. La imatge es caracteritza per dos plans verticals clarament diferenciats que divideixen la superfície en dues parts cromàticament ben diferents. L'autor es val del contrast dels colors complementaris: els tons magentes i vermells al fons del pla de l'esquerra, i els tons verds al fons del pla de la dreta. Els blancs ocupen el primer pla.
Tot i que els colors estan aplicats majoritàriament de manera plana, l'artista crea diferents. profunditats en el pla pictòric aconseguides, com hem dit, a partir dels contrastos i les mesures de les superfícies, i de la superposició de plans uns davant dels altres, però també per la textura i rugositat de la superfície de les formes situades en primer pla, tot i que aquest detall no és perceptible en una reproducció fotogràfica, i per tant seria suficient que l'estudiant constatés la profunditat al·ludida.
Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.
L'examinand també pot incloure en la seva resposta relacions cromàtiques amb altres moviments artístics, com per exemple, els colors utilitzats en el pop art, l'abstracció, el neoplasticisme, etc., o citar autors amb els quals pot establir-hi un paral·lelisme.

16. PAU 2016 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Consideracions generals:
Cal tenir en compte que no hi ha una resposta única, per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

OPCIÓ A. L'estudiant haurà d'analitzar les característiques i els efectes de la llum en la **imatge 2** amb un màxim de 10 línies.

IDEES CLAU:

Pintura on es representa una escena exterior diürna, molt lluminosa situada en un espai urbà sòrdid, als voltants del migdia. És una llum solar que ve des de l'exterior del quadre, pràcticament zenital, directa i enlluernadora. No és una il·luminació delicada, no matisa ni és uniforme, sinó que provoca forts contrasts de llums i ombres. Aquests contrasts dibuixen plans i figures molt expressives que generen dinamisme i volum a la composició augmentant-ne la percepció de realitat i tangibilitat. A més, la llum té un caràcter escenogràfic, teatral; algunes ombres de les figures es fonen amb el fons, alhora, una llum gairebé irreal, fa brillar l'interior del cossos, parets i caixes. Des d'un punt de vista lumínic l'obra està estructurada en dues grans àrees: a la part dreta es dibuixa una taca d'ombra en forma de trapezi i la resta del quadre està dominada per una intensa llum del sol. L'autor intercala figures i objectes en zones de llum i ombra. L'obra mostra un espai perifèric amb unes figures humils transformades per una llum transcendent que retrata una escena naturalista, gens idealitzada, de la realitat. És una pintura contemporània a l'oli que remet, pel tractament de la llum i l'ombra, a pintors clàssics de la pintura barroca, Caravaggio, Rembrandt, Ribera i Ribalta entre d'altres.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.
Es valorarà l'ús d'una terminologia adequada.

17. PAU 2015 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 [2 punts]

Opció A. L'estudiant haurà d'analitzar en un màxim de 10 línies les característiques cromàtiques de les **imatges 1 i 2**.

IDEES CLAU:

A la **imatge 1** es destaca una gran varietat cromàtica dominada pels colors primaris i els colors terciaris, a més del blanc i el negre. No hi ha un color ambiental dominant, la tècnica del collage i de l'acrílic permet aquest efecte de simplicitat. Els colors són majoritàriament plans, especialment els del fons i el verd que unifica el pla horitzontal. La varietat cromàtica està molt contrastada per la intensitat i saturació dels colors. Cal destacar el joc de colors complementaris que fa servir l'autor: les gammes de vermells i verds apareixen com una relació cromàtica cabdal dins de la pintura de Kerry James Marshall. L'estudiant també pot destacar el contrast entre els colors freds i càlids, així com el remarcat contrast de valors, des dels més clars (quasi blancs) als més foscos (negres i marrons)

La **imatge 2** té una varietat cromàtica molt més reduïda: destaquen fonamentalment les gammes de colors càlids contrastats amb el blanc del paper i els grisos i negres de les línies que delimiten les figures. Cal destacar les gammes de vermells i grocs que contrasten amb petites zones de verds, com a complementari del vermell, i cal fer especial esment de la funció cromàtica que fa el color blanc del fons per unificar la imatge. Superposat a aquest blanc, s'hi representen moltes línies negres i molts signes gràfics grisos i alguns marrons que amb un caràcter mogut s'interrelacionen entre si i amb els signes que decoren els dos cossos humans. Podríem referir-nos més a un dibuix sobre paper acolorit que a una pintura.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

L'examinand també por haver optat per fer l'anàlisi de manera comparativa entre les dues imatges.

18. PAU 2015 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 [2 punts]

Consideracions generals:
Cal tenir en compte que no existeix una resposta única, per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

OPCIÓ A. L'estudiant haurà d'analitzar cromàticament les **imatges 1 i 2.** Tot i que de l'enunciat es dedueix una anàlisi per a cada imatge, també es considerarà una resposta correcta si s'ha fet una anàlisi comparativa.

IDEES CLAU:
Imatge 1
Pintura d'un interior amb vistes a l'exterior representat de manera sintètica. Tractament tècnic del color amb colors plans, sense degradacions de to ni matisos. Les àrees cromàtiques estan molt definides amb contrasts. Colors saturats primaris i secundaris (verd, violeta i taronja) combinats amb àrees de tonalitats més pastel, blaves i roses. El blanc i el negre intensifiquen aquest contrast. Les variacions cromàtiques són esquemàtiques i juxtaposen línies de contorn, taques planes, trames de punts i de línies paral·leles. El puntillisme, les mides dels punts i les trames paral·leles, sempre en la mateixa direcció, donen ombra i profunditat.
Imatge 2
Es tracta d'una fotografia documental on predomina una llum natural difusa. Tons ocres i vermellosos de gamma càlida dulcifiquen les zones negres i grises. Destaca el contrast entre el negre del sostre respecte a les àrees més clares de l'espai interior i el gris blavós exterior del cel. La superfície geomètrica grisa del sostre de l'espai interior es relaciona visualment amb els núvols de l'exterior..

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.
Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

19. PAU 2015 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B. L'estudiant haurà d'analitzar els valors cromàtics i lumínics de la **imatge 2**, en un màxim de deu línies.
Es tracta d'un paisatge, on es veuen uns avets a contrallum. L'efecte de clar obscur és present a tota la composició. El primer pla queda a les fosques, deixant tots els elements naturals a la penombra amb una pèrdua considerable dels detalls descriptius. El cel, però, conserva una llum crepuscular pròpia de les aurores o de les postes de sol. Es donen diferents contrastos cromàtics: contrast de les gammes lluminoses del cel amb les fosques de la terra; contrast entre colors neutres del primer pla amb els saturats de la zona més lluminosa del cel; i el contrast entre els colors càlids del cel amb els freds de la terra. En l'àmbit simbòlic podem dir que aquest últim contrast inverteix la regla de profunditat cromàtica, on generalment se situen els colors freds al fons, cosa que sembla buscar un cert efecte psicològic.
Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

20. PAU 2012 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1

Exercici 1 [2 punts]
1-L'estudiant haurà d'analitzar breument les característiques cromàtiques de la **imatge A i B**

IDEES CLAU:
Imatge A: L'escena representa un mig matí o una mitja tarda. La llum natural, difosa per l'acció dels núvols i la sombra dels edificis, ajuda a que els colors del centre siguin terciaris i quaternaris de gammes fredes, (blaus i grisos).Encara que en alguns espais laterals i en alguns detalls (pilota, papereres, etc,…) ressalten les àrees d'ocres, marrons i blancs del paisatge que contrasten amb el blanc de les samarretes del primer terme. Però alhora l'autor també utilitza aquesta tonalitat per enllaçar-ho amb el cel blanquinós del fons.

Imatge B: En aquesta imatge la paleta de color és més restringida però més contrastada que a la **imatge A**, i el color està aplicat de forma més plana i uniforme. Estructurat cromàticament amb rectangles i quadrats i amb contrast de complementaris simultanis, destaquen tres franges horitzontals i cinc de verticals: Franja superior dominada per colors terciaris de les gammes de verds i blaus (degut a la reproducció impresa de la imatge poden suggerir també gammes de grisos). La franja inferior amb secundaris (taronges) i franja central intercalant contrasts amb grocs saturats, blaus, taronges, negres i blancs. En general predomini dels tons càlids, amb gammes fredes més agrisades.

Valorar l'ús de la terminologia adequada.

2.-L'estudiant haurà de fer una interpretació personal de la **imatge A**

IDEES CLAU:
L'obra presenta una escena costumista amb dos nois jugant a "basket" al carrer durant un estiu a la ciutat de Nova York. Captura de l'instant: atrapar un moment del joc. Els elements urbans (edificis, vorera, carrer, cotxes) són el decorat estàtic, geomètric i silenciós que emmarca l'acció de les dues figures. Se`ns presenta una imatge aparentment espontània que forma part de la vivència de la majoria de persones. Aquesta imatge alegre i vital (nois rossos, blancs amb samarreta blanca jugant) contrasta amb una certa deixadesa, duresa i sordidesa de l'entorn urbà.

Es tindrà en compte la capacitat d'anàlisis i la capacitat d'explicar amb claretat les idees de l'alumne.
Es valoraran els comentaris específics que demostrin un coneixement de l'art de la fotografia.
Valorar les interpretacions personals i les referències als coneixements i experiències culturals personals.
Es valorar l'ús de la terminologia adequada.

3.- L'estudiant haurà d'analitzar breument les característiques espacials de les **imatges A** i **B**. Per fer-ho es pot ajudar comparant les semblances i diferències d'ambdues imatges.

IDEES CLAU:
Imatge A: El punt de vista està situat a un nivell de la vista humana i la representació segueix les característiques representatives d'una perspectiva cònica frontal. Es tracta d'un espai a l'aire lliure que conté gran profunditat, accentuada per les línies de fuga dels element arquitectònics i cotxes. També hi ajuda la ubicació dels nois, en primer terme i al mig de la vorera, conformant l'espai del vianant com una extensió sense obstacles fins al fons de la imatge. L'espai manté una prolongació imaginària cap a la hipotètica posició de l'espectador.

Imatge B.
Llenguatge geomètric per representar l'espai i les figures humanes amb un baix índex de figuració. La pintura no està sotmesa a la versemblança, sinó a una sensació cromàtica i de moviment global que tendeix a la abstracció. Fragmentació de la realitat. Forma constructiva i dinàmica. La il·lusió de profunditat figura-fons s'aconsegueix mitjançant el contrast dels colors càlids (les figures grogues i taronges del primer terme) amb les taques de gama freda (blaves i verdes) del fons.

Es tindrà en compte la capacitat d'anàlisis i el rigor en el desenvolupament de les idees de l'alumne.
Valorar l'ús de la terminologia adequada
Valorar l'encert i la claredat en el croquis de les composicions en cas d'haver-n'hi.

4.- L'estudiant haurà de fer una interpretació personal de la **imatge B**.

IDEES CLAU:
Es valorarà la capacitat d'anàlisi i el rigor en el desenvolupament de les seves idees, sobretot aquelles que facin referència a aspectes com per exemple: la figuració geomètrica, la tendència a l'abstracció, la relació entre esport i dinamisme cromàtic i visual, la utilització de colors primaris vius, el tractament pla de les formes, el ritme visual.
L'estudiant ha de fer relacions argumentades amb altres autors, obres o moviments artístics coherents amb la imatge per exemple el cubisme òrfic amb Sònia Delaunay, Picabia o Kupka i les influencies de les avantguardes de començaments de segle, especialment el cubisme
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
.

21. PAU 2012 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1

Exercici 1 (2 punts)

1.1. L'estudiant haurà d'analitzar breument la representació de l'espai de la **imatge A**. També haurà d'acompanyar-la d'un croquis.

IDEES CLAU:
La imatge representa l'interior d'un laboratori. El punt de vista està situat a un nivell superior al de la visió humana i la representació segueix les característiques representatives d'una fotografia. Es tracta d'un espai tancat, on la profunditat queda dibuixada per la foscor del lateral esquerra i les diagonals visibles del terra. La sensació de tancament està reforçada per la curvatura de la tanca del fons. L'amplitud i l'alçada venen donades per la diferència de proporció entre els elements elèctrics i la figura humana. Tot i que els raigs estan integrats en la composició, es valoraran els comentaris que facin referència a l'efecte d'artifici visual que proporciona la doble exposició fotogràfica, és a dir l'afegit dels raigs sobre el conjunt.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la qualitat dels croquis presentats.

1.2. L'estudiant haurà d'analitzar breument les característiques cromàtiques i lumíniques de la **imatge B**.

IDEES CLAU:
La gamma cromàtica que es pot percebre a la fotografia és certament restringida. Hi ha un predomini d'un color marronós vermellós, proper a l'òxid de ferro. Aquest to està lleugerament contraposat al blau metal·litzat del cel del fons i a un blau més elèctric que envolta el llamp. En les zones de transició entre el blau i el marró s'hi pot detectar un to morat. La imatge és d'una tonalitat més aviat freda, tot i que els punts més il·luminats del desert mostren un color beix càlid. El punt de llum principal el proporciona el blanc intens del llampec, i en menys mesura la clariana del cel. La foscor de les muntanyes de l'horitzó serveix per contrastar i diferenciar millor els dos plans principals de la imatge: el cel i el desert, i així donar-los-hi més contrast i lluminositat.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.

1.3. L'estudiant haurà de fer una interpretació personal de la **imatge A**.

IDEES CLAU:
La imatge ofereix múltiples interpretacions, així que cal tenir en compte la capacitat d'anàlisi i el rigor en el desenvolupament de les idees i argumentacions, siguin les que siguin, mentre estiguin relacionades amb la fotografia *Nikola Tesla en el seu laboratori de Colorado Springs.* L'estudiant ha de fer relacions raonades amb altres imatges equiparables. S'acceptarà que les interpretacions es vinculin tant amb el món científic com amb el de la fantasia o ciència ficció, doncs tot i que la fotografia representa els

experiments reals de Nikola Tesla, també és cert que és un muntatge fotogràfic amb fortes connotacions imaginaries. També es tindran en consideració qualsevol argumentació de caràcter històric o sociològic.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la qualitat de les argumentacions.
Valorar les interpretacions personals.

1.4. L'estudiant haurà d'analitzar breument els valors semàntics de la **imatge A**.

IDEES CLAU:
La fotografia mostra el laboratori del científic Nikola Tesla experimentant amb llamps. La fotografia està datada a finals del s. XIX, cosa que pot donar peu a tot tipus d'especulacions al voltant del desenvolupament científic i el progrés tecnològic augurats a principis del s. XX. La figura del científic està en posat reflexiu, molt contraposada als espetecs elèctrics que es donen al seu voltant. La imatge tot i mostrar un fet verídic, té moltes ressonàncies a la ciència ficció i a la fantasia. Com que l'estudiant no té per què conèixer la figura de Tesla, també s'acceptaran comentaris d'interpretació més fantàstica. Es valorarà tant els anàlisis que vinculin la imatge amb la transició del s. XIX al s. XX, així com aquells que l'articulin des del punt de vista de la ficció.

- Valorar l'ús de la terminologia adequada.
- Valorar la coherència de les argumentacions.
- Valorar les interpretacions personals i les referències als coneixements i experiències culturals personals.

22. PAU 2012 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1

Exercici 1 [2 punts]

Consideracions generals: Cal tenir en compte que no existeix una resposta única, per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per cada opció.

1.-Comenteu les característiques cromàtiques de la imatge A.
Idees clau:
Imatge A: Predominen els tons freds i neutres. Els colors estan dins les gammes de grisos i blaus, tot i que més contrastats i saturats a la imatge de dins de l'espai publicitari. Els colors freds i saturats aporten profunditat i ajuden a contrastar l'interior i l'exterior de l'espai públic i l'espai privat. Els dominis de tons freds i la tendència monocroma de la fotografia del mobiliari publicitari contrasta amb una gama més variada de la ciutat.

2.- Analitzeu i compareu les connotacions socials i polítiques que es deriven de les imatges A i B.
Idees clau: La **imatge A** mostra un cartell publicitari en un context urbà quotidià. Dins del cartell publicitari no hi apareix cap anunci, s'hi veu una escena d'un espai privat i íntim que es contraposa amb l'espai públic. En aquesta obra és fonamental la relació entre l'espai públic i l'espai privat i les relacions derivades del context dels anys vuitanta del segle passat, que es van caracteritzar per un alliberament de les identitats de gènere. No s'espera que l'alumne conegui el contingut concret de l'obra, però si les relacions que pugui fer entre l'espai públic i l'espai privat en general, doncs aquest és el tema principal de la fotografia.
Observem que l'enunciat ens demana un comentari de la **imatge A**, no només de la fotografia de Félix González-Torres que en forma part.

La **imatge B** al contrari que la imatge A mostra l'interior d'una habitació en la que s'hi amunteguen una sèrie d'objectes personals fets malbé per l'acció humana. Les dues imatges són referides als efectes d'una acció anterior i emmarcades en un context urbà, però mentre que la primera mostra una imatge ordenada i tranquil·la en aparença, la imatge B mostra una escena immersa en el caos.

Si ens fixem en els crèdits de les imatges A i B podem deduir que cada una de les imatges respon a un concepte expositiu diferent. La imatge de González-Torres està creada per fer servir els carrers o places de la ciutat com espai de comunicació artística, en canvi la caixa de llum de Jeff Wall ens indica un espai expositiu habitual (museu, galeria d'art,...) amb uns requeriments de llum ben concrets.
Ambdues fotografies representen una acció a través dels seus efectes sobre els objectes.

Es valoraran les relacions que es facin sobre el context urbà, l'especulació immobiliària, l'acumulació d'objectes quotidians, l'espai privat, l'abandó, la destrucció, la violència, etc..

3.- Realitzeu l'anàlisi compositiva de les imatges A i B.
Es pot adjuntar un croquis.
Idees clau: La **imatge A** mostra una vista frontal. L'estudiant haurà d'analitzar breument la composició de la imatge**,** per fer-ho pot acompanyar l'explicació d'un breu croquis.
Es tracta d'una composició ortogonal formada per verticals i horitzontals principals i secundaries.
És una fotografia d'un espai exterior que mostra una fotografia d'un espai interior amb perspectiva cònica amb un punt de fuga central situat a l'interior de l'espai publicitari. Imatge dins d'una altre imatge. Composició molt estàtica que dona tota la importància a la imatge de l'interior de l'espai privat. El volum dels coixins de l'interior del llit, així com les arrugues dels llençols contrasten amb el poc volum i la poca profunditat de l'espai exterior queda reduïda a l'angle superior esquerra.

La **imatge B** mostra l'interior d'una habitació amb una perspectiva cònica frontal paral·lela.
Es tracta d'una composició de línies inclinades dominants i secundaries que accentuen la sensació d'acció, moviment, superposició, caos,...
Globalment la composició divideix la imatge en dues. La part superior pràcticament buida i la part inferior saturada d'objectes, separades per una important línia inclinada que no és ben bé una diagonal. Dins l'aparent caos d'aquets objectes hi ha un ordre compositiu marcat per les inclinades/diagonals que aporten moviment a la imatge. El tall al matalàs central, la disposició dels objectes blancs situats als extrems de l'habitació, els objectes reclinats damunt les parets laterals ajuden a construir les inclinades compositives. També és rellevant la finestra lateral dreta i la porta lateral esquerra, marcades per les inclinades dominants que obren un espai tancat a l'exterior. És important el caràcter escenogràfic de la imatge a partir de la seva composició.

4.- Comenteu les característiques cromàtiques de la imatge B.
Imatge B: En el fons de la imatge predomina el color càlid del vermell de la habitació, així com el groc terròs del sostre i el marró de la calaixera, colors secundaris i terciaris poc lluminosos que contrasten amb els objectes de colors freds i càlids que apareixen en primer pla. Com més petit és l'objecte més saturat i lluminós és el color.
Els colors es degraden "artificiosament" com a resultat d'una il·luminació que s'origina en diferents focus de llum.

23. PAU 2011 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1

1.- L'estudiant haurà d'analitzar breument les característiques cromàtiques de la imatge A

IDEES CLAU:
Predominen els colors terciaris i colors poc saturats. Importància del color rosat i blanc de les figures humanes, sobretot de les dues figures de la part dreta del quadre perquè contrasten cromàticament amb el fons. Les gammes verdoses terroses i grises dominen l'espai arquitectònic i paisatgístic i es combinen amb lleugers tocs de vermell i groc saturat. L'escena està il·luminada per un punt de llum tènue i càlid, situat a la part central superior del fons de la imatge. Aquest element dota d'unes qualitats càlides al conjunt del quadre. Aquesta llum càlida del fons es trasllada al primer pla amb un reflex irreal als cabells de la figura central creant una certa irrealitat. Les estructures de negre i groc amb contorns nítids i plans solucionen l'arquitectura i contrasten amb les gradacions i transparències que dominen bona part del quadre.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.

2.- L'estudiant haurà de fer una interpretació personal de la imatge A

IDEES CLAU:
La imatge pot tenir diferents interpretacions, per tant es tindrà en compte la capacitat d'anàlisi i el rigor en el desenvolupament de les seves idees.
L'estudiant ha de fer relacions argumentades amb altres autors, obres o moviments artístics que es relacionin amb la imatge, per exemple: el Pop art, la pintura contemporània, l'art americà i anglès de finals del s. XX, i l'art europeu de principis del s. XXI, etc (Com que la imatge és d'artista viu i actiu, més que situar-los de forma correcta es tindran en compte totes les consideracions que sorgeixin sobre l'escena de l'art contemporani).
Valorar positivament l'ús de la terminologia adequada.
Valorar positivament a qualitat de les argumentacions.
Valorar positivament les interpretacions personals si estan correctament formulades.

3.- L'estudiant haurà d'analitzar breument la composició de les imatges A i B. Per fer-ho pot comparar les semblances i diferències de la composició d'ambdues pintures. També pot auxiliar-se d'un croquis o d'un esquema visual per completar la descripció.

IDEES CLAU:
La **imatge A** i la **B** són imatges que representen espais exteriors.
A la **imatge A**, dos eixos perpendiculars centrals la divideixen pel centre. Els elements arquitectònics i del mobiliari insisteixen en aquest joc ortogonal. La composició global està dividida verticalment per la meitat, cada una de les dues àrees, al seu torn, te una subcomposició específica. A la **imatge B** l'ortogonalitat de l'arquitectura queda trencada per les línies obliqües de les dues cames femenines que visualment es sobreposen al pla del fons conferint-li una composició molt expressiva. En la **imatge A** les figures de la dreta creen un efecte dinàmic i constitueixen un focus d'atenció visual que dialoga amb l'escena de la dreta. En la **imatge B** el dinamisme està provocat pel moviment vertical descendent cap al terra.

A la **imatge A** la línia de l'horitzó esta situada en la meitat superior de la imatge i ens fa suposar la hipotètica posició, lleugerament enlairada, de autor ; a la **imatge B** està situada fora de la fotografia i ens fa suposar un P.V. molt alt, pràcticament una vista d'ocell. La representació de l'espai en la **imatge A** és més lliure, no està subjecta del tot a les lleis ortodoxes de la perspectiva amb diferents graus d'esquematització (Per exemple: unes cadires molt esquemàtiques en front d'una taula molt realista). La **imatge B** és una fotografia que no presenta cap tipus d'irregularitat. La sorpresa visual és conseqüència del canvi d'escala.
Tan la **imatge A** com **imatge B** diferencien clarament l'espai del primer terme del fons si bé usant recursos retòrics diferents. En la **imatge B** pràcticament tota l'escena està en primer terme, l'espai de fons és més circumstancial.

Valorar positivament l'ús de la terminologia adequada.
Valorar positivament la qualitat dels croquis presentats

4.-L'estudiant haurà de fer una interpretació dels valors semàntics de la imatge B

IDEES CLAU:
L'obra ens mostra una escena violenta. Dos peus femenins calçats destrossen una possible maqueta d'una ciutat en miniatura.
Es tracta d'una escena de caràcter realista però amb un aire irreal. El caràcter surrealista de la imatge ve provocat per diverses contradiccions: Situació insòlita. Relació irreal de proporcions. Transgressió., etc.. Tot plegat amb la finalitat d'accentuar la voluntat comunicativa: l'exercici d'algun tipus de poder, la concreció del qual queda oberta i és interpretable per cada examinand.
L'agressió és molt violenta però està retratada amb elements sofisticats i delicats (sabates, ungles i cames) i l'agredit és una maqueta però sembla un tros real de ciutat. La imatge està molt ben estudiada i preparada (els objectes urbans sencers i destrossats, una figura humana en miniatura al centre de la composició, els llums encesos...). L'escena no és gens habitual, fet que remarca el caràcter estrany de la situació. Representa un moment concret, congela la imatge mentre el cotxe està volant. A remarcar la importància del paper de l'estilista. Les sabates escollides tenen una referència clara al pistolerisme; s'acceptaran lectures que facin referència a la violència. L'espectador té un paper determinant en tancar el significat de l'obra.
Es valoraran les relacions que l'examinand faci dels aspectes socials, econòmics, sociològics, dels mitjans de comunicació..., així com també les referències a la moda, la fotografia, l'hiperrealisme, el Pop Art, el Surrealisme, el cinema…
Es tindrà en compte la capacitat d'anàlisi i el rigor en el desenvolupament de les idees de l'alumne.
Valorar positivament a qualitat de les argumentacions.
Valorar positivament l'ús de la terminologia adequada.
Valorar positivament la capacitat d'elaborar interpretacions personals de l'obra.

24. PAU 2010 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1

Exercici 1 (2 punts)

1.- L'estudiant haurà d'analitzar breument les característiques cromàtiques i lumíniques de les imatges **A** i **B**. Per fer-ho es pot ajudar comparant les semblances i diferències d'ambdues pintures.

IDEES CLAU:
Imatge A: Llum natural, lleugerament difosa per l'acció dels núvols. Representa una escena a l'alba, on l'acció del sol fa que els colors es saturin de gammes càlides, en especial el groc i el vermell. El pintor utilitza una àmplia paleta de colors, i aquests estan aplicats d'una manera gestual i vibrant.
Es pot veure que la gamma de colors càlids és més saturada que la dels freds, també es convenient ressaltar la utilització del complementaris (verd i vermell).
Imatge B: Llum artificial, la intensitat de la qual sembla cremar els colors. La paleta de color és més restringida que a la imatge **A**, i el color està aplicat d'una forma més plana i uniforme.
Utilització dels contrastos per complementaris (Blau i taronja). En general predomina els tons freds, ja que els gammes càlides semblen estar neutralitzades.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.

2.- L'estudiant haurà d'analitzar breument les característiques espaials de les imatges **A** i **B**. Per fer-ho es pot ajudar comparant les semblances i diferències d'ambdues pintures.

IDEES CLAU:
Imatge A: Vista aèria en picat que dóna una sensació d'amplitud. Es tracta d'un espai obert a l'aire lliure de gran profunditat. Per aconseguir la sensació de llunyania el pintor fa una degradació del detall que van des d'un primer pla molt treballat a un fons difós. Ressaltar l'aplicació de perspectiva per disminució de mesures i per degradació de colors
Imatge B: El punt de vista està situat a un nivell superior al de la vista humana i la representació segueix les característiques representatives d'una fotografia. Es tracta d'un espai tancat on la profunditat queda dibuixada per les diagonals de les parets laterals. L'espai esta estructurat en dos termes (tendes) i un fons tancat (parets). El tractament de l'espai és molt uniforme, gairebé fotogràfic.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.

3.- L'estudiant haurà d'analitzar i comparar les connotacions socials i polítiques de les imatges **A** i **B**. S'acceptaran comentaris que facin referència al moment històric de cada un dels pintors.

IDEES CLAU:
Imatge A: La pintura narra l'atac de Botzaris, heroi grec que va oposar una gran resistència als turcs a principis del segle XIX, a un campament turc. L'estudiant no ha de saber l'historia, però si que pot parlar de les diferencies racials i socials del s. XIX, així com detectar que la imatge està pintada per un pintor romàntic (Eugène Delacroix), on hi destaca el caràcter orientalista i la idea summament idealitzada del camp de batalla.
Imatge B: La pintura mostra dues tendes de campanya muntades dins d'un espai tancat, que podria ser una galeria d'art o un centre comercial. Les interpretacions de la imatge poden ser múltiples, per tant es valorarà la capacitat de l'estudiant d'establir relacions amb la imatge **A**. Algunes idees: joventut, mobilitat, habitatges precaris i/o alternatius. Acampades de protesta, acampades de festes, etc.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar les interpretacions personals.

4.- L'estudiant haurà d'analitzar i comparar els valors expressius de les imatges **A** i **B**. Per fer-ho es pot ajudar comparant les semblances i diferències d'ambdues pintures.

IDEES CLAU:
Imatge A: Aquesta imatge és molt dinàmica, els principals elements expressius són: la pinzellada àgil i solta, la utilització de diagonals que es creuen dins de la composició (les creades per els campaments i la topografia del paisatge, en contraposició amb les que dibuixen els cossos humans), contrast dels colors complementaris (verd i vermell). Utilització de la llum i el clar obscur, efectisme espacial, dramatisme d'accions bèl·liques, etc.
Imatge B: Aquesta és una imatge molt estàtica, on els elements artificials són protagonistes. Degut això predominen les figures rígides i gairebé geomètriques, tota aquesta estructura es trenca per la presència de teles arrugades que donen cert dinamisme al conjunt. L'expressivitat ve donada per una llum blanca, freda, agressiva i contrastada, així com pern les fortes arestes de les diferents figures triangulars que dominen un espai tancat d'identificació confusa.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar les interpretacions personals.

25. PAU 2010 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1

Exercici 1 (2 punts)

1.- L'estudiant haurà d'analitzar breument la composició i les característiques espacials de les imatges **A** i **B**. Per fer-ho es pot ajudar comparant les semblances i diferències d'ambdues pintures.

IDEES CLAU:
Les dues imatges tenen composicions similars, on es poden veure els interiors d'una sala d'estar. La **imatge B** està representada per mitjà d'una perspectiva cònica obliqua. Les composicions estan dominades per les dues diagonals que dibuixen els sofàs que van des dels dos angles inferiors a la vertical que uneix les parets, que al mateix temps serveix d'eix de la imatge. Es poden determinar dos punts de fuga situats a fora de les imatges, seguint els dos extrems laterals de les composicions. Les dues imatges compten amb nombroses verticals donades per el mobiliari de les estances. Ambdues representen espais tancats. La principal diferència la trobem per que la **imatge B** presenta nombroses incorreccions en el tractament de l'espai, aspectes impossible de torbar-los en la realitat, com la fusió entre el sofà i la tauleta, la desaparició del peu d'una làmpada o la representació del sofà de la dreta que és del tot irreal. La **imatge A** és una fotografia que no presenta cap tipus d'irregularitat.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la qualitat dels croquis presentats.

2.- L'estudiant haurà d'analitzar breument les característiques cromàtiques de les imatges **A** i **B**. Per fer-ho es pot ajudar comparant les semblances i diferències d'ambdues pintures.

IDEES CLAU:
Imatge A: Predominen els colors terciaris i quaternaris. Les gammes terroses es combinen amb lleugers tocs de vermell saturat (flors i alguns llibres de la prestatgeria) i també amb tons freds molt neutres com el del sofà. L'escena està il·luminada per un punt de llum tènue i càlid, situat a la part central superior de la imatge. Aquest element dota d'unes qualitats càlides al conjunt de la fotografia.
Imatge B: Tot i que també hi ha un predomini dels colors terrosos, aquests són més clars i lluminosos. La presència del verd central (estora) com a contrapunt de tonalitat freda al conjunt, enriqueix considerablement l'espectre cromàtic. Els colors es mostren més saturats que en la imatge **A**, tot i que en les làmpades i els sofàs estan pintats amb colors opacs, atorgant un pes visual considerable en les zones que ocupen.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.

3.- L'estudiant haurà d'analitzar i comparar les connotacions socials de les imatges **A** i **B**. S'acceptaran comentaris que facin referència al moment històric de cada un dels autors.

IDEES CLAU:
Les dues imatges mostren uns espais molt semblants, sales d'estar típiques d'una classe mitjana alta. Les dues estan decorades amb un estil típic dels anys setanta, que en l'actualitat es percep com quelcom passat de moda.
Imatge A: És una fotografia extreta d'una revista de decoració de l'època, per tant es tindrà en compte tots els comentaris que facin referència a les nocions de gust del moment. Es valoraran els comentaris referents a l'acció de l'artista de apropiar-se d'una imatge que no és seva, i presentar-la com una obra d'art pròpia. També es pot fer referència a la pintura del s. XIX que està penjada en la paret, com element històric i familiar, o bé com una clara connotació de l'origen burgès de l'estança.
Imatge B: És una pintura realitzada al 2007. Aquí s'ha de tenir en compte la voluntat de l'artista de reflectir aquest tipus de decoracions que poden semblar caduques, però que alhora tenen un alt contingut "kitsch" i de "revival" molt comú en les últimes tendències de moda de principis del s. XXI. Els elements inacabats i les incorreccions de l'espai, donen una sensació de fragilitat a la imatge que ens podria fer pensar en una subtil crítica social, doncs d'alguna manera un dels símbols del benestar (la llar) es percep com quelcom inestable i fraccionat.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar les interpretacions personals.

4.- L'estudiant haurà de fer una interpretació personal de les imatges A i B.
Les imatges poden tenir diferents interpretacions, per tant es tindrà en compte la capacitat d'anàlisis i el rigor en el desenvolupament de les seves idees. L'estudiant ha de fer relacions argumentades amb altres autors, obres o moviments artístics que es relacionin amb la imatge, per exemple: el Pop art, la pintura contemporània, l'art americà de finals del s. XX, i l'art europeu de principis del s. XXI, etc. (Com que les dues imatges són d'artistes vius i actius, més que situar-los de forma correcta es tindran en compte totes les consideracions que sorgeixin sobre l'escena de l'art contemporani).
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la qualitat de les argumentacions.
Valorar les interpretacions personals.